

Kiitä aina! Todellako?

“Iloitkaa aina. Rukoilkaa lakkaamatta. Kiittäkää joka tilanteessa, sillä sitä Jumala tahtoo teiltä Kristuksessa Jeesuksessa.

1. Tess. 5:16-18

Kiitollisuus toiminnassa

"Lopuksi, veljet, ajatelkaa kaikkea mikä on totta, mikä on kunnioitettavaa, mikä oikeaa, puhdasta, rakastettavaa ja kaunista, mikä vain on hyvää ja ansaitsee kiitoksen." Fil. 4:8

Ensimmäinen reaktiomme saattaa olla, että ajattelemme: "Voi, miten uuvuttavaa!". Mutta kun näemme, mitä tapahtuu, kun nämä jalot ominaisuudet pannaan täytäntöön, sydämemme antaa periksi ja huutaa: "Haluan elää niin!"

Kuninkaallinen tie onneen

Tämän päivän luvussa keskitytään kiitollisuuden korvaamattomaan ominaisuuteen. "Kiitollisuus on ikään kuin kuninkaallinen tie onnellisuuteen. Se voi olla monenlaista: ihmettelyä, arvostusta, oivallusta siitä, että negatiivisella kokemuksella voi olla hyvätkin puolensa", sanoo Sonja Lyubomirsky, Yhdysvaltalainen psykologian professori, joka on omistanut suurimman osan urastaan onnellisuuden tutkimiselle.

"Kiitollisuus ei näe muita asioita, vaan näkee asiat toisin." -Tuntematon

Kiitollisuus on asenne elämää kohtaan; onnellisuus, jota kannan sisälläni. Kiitollisuus ei tarkoita sitä, että kaikki on täydellistä tai että minun on luovuttava kaikista unelmistani ja toiveistani ja alistuttava vallitsevaan tilanteeseen, vaan sitä, että tunnen syvää kiitollisuutta kaikesta elämässäni olevasta hyvästä:

Elän, koska Jumala halusi niin.

Olen anteeksisaanut. Olen lunastettu. Olen rikkaasti siunattu.

Kaikki mitä olen, kaikki mitä minulla on, kaikki hyvä, mitä koen, tulee taivaalliselta Isältääni.

Psykologi Dirk Lehr kertoo toisenkin syyn siihen, miksi kiitollisuus tekee meille hyvää. Hän selittää, että positiivisten tunteiden, kuten arvostuksen tai ilon, ja kiitollisuuden välillä on ero, koska kiitollisuudella tunnustetaan toisen henkilön rooli tai panos elämässämme.

Yli-inhimilliset käskyt

"Iloitkaa aina. Rukoilkaa lakkaamatta. Kiittäkää kaikesta. Tätä Jumala tahtoo teiltä, Kristuksen Jeesuksen omilta." 1. Tess. 5:16-18 Joitakin käskyjä ei ole vain vaikea, vaan lähes mahdoton noudattaa. Ja ehkä niin sen pitääkin olla. Ehkä käskyjen on tarkoitus saada meidät tajuamaan, ettemme yksinkertaisesti pärjää yksin. Ehkä käskyjen on tarkoitus saada meidät tajuamaan, että tarvitsemme Vapahtajaa, joka asuu meissä Henkensä kautta.

Näiden kolmen jyrkän kehotuksen jälkeen Paavali paljastaa heti ratkaisun sanomalla: *"... teiltä, Kristuksen Jeesuksen omilta."* Yhteys Jeesukseen on se, mikä tekee kaiken eron. Kun elämme Jeesuksen kanssa, meistä tulee ihmisiä, jotka tietoisesti valitsevat ilon, rukouksen ja kiitollisuuden.

"Olla aina iloinen" ei tarkoita sitä, että sinun on tukahdutettava tunteesi, opittava näyttämään iloiselta ja vältettävä surua. Paavali kirjoittaa uskoville, jotka surevat läheisiään (1. Tess. 4:13-18) ja seurakunnalle, joka on käynyt läpi vaikeita aikoja (1. Tess. 3:3-4). Silti hän kehottaa heitä iloitsemaan, koska heidän uskonsa, se, että he kuuluvat Jumalalle, on heidän ilonsa perusta. Heillä on mahdollisuus valita: he voivat keskittyä haasteisiin ja järjestää itselleen säälijuhlat tai he voivat keskittyä Jumalaan. Heidän ilonsa ja kiitollisuutensa ovat asennekysymys.

”Rukoilkaa lakkaamatta” tarkoittaa, että rukouksen pitäisi olla meille kaikkein tärkein asia. Ihmiset, jotka ovat yhteydessä taivaaseen rukouksen kautta, sanovat käytännössä, etteivät he halua elää oman voimansa ja viisautensa varassa. He tunnustavat riippuvuutensa Jumalasta ja luottavat häneen. Ei ole helppoa elää näin, ja silti se on aina vain päätöksen päässä.

Kiitollisuus voittaa

Kaksi sisarta astuu uuteen ”kotiinsa” tietäen hyvin, etteivät he luultavasti selviä tästä kauhupaikasta hengissä. Heiltä on viety kaikki. Tästä lähtien he elävät yhdessä ihmiskunnan historian kauheimmista ja pahimmista paikoista: Ravensbrückin keskitysleirillä. Nämä kaksi hollantilaista kristittyä sisarta pidätettiin, koska heitä epäiltiin juutalaispakolaisten majoittamisesta (mitä he tekivätkin, mutta Betsien ja Corrien kotiin piiloutuneita kuutta ihmistä ei koskaan löydetty).

Corrie makaa hiljaa sängyllä miettien kohtaloaan, kun yhtäkkiä jokin puree häntä. Hän hyppää jaloilleen yrittäen päästä pois, mutta koko hänen vartalonsa on kirppujen peitossa. ”Miten voimme elää täällä?” hän huutaa siskolleen. Ja Betsie tietää tarkalleen, miten vastata. Hän muistaa jotain, mitä he olivat lukeneet Raamatusta sinä aamuna. ”Olkaa kiitollisia kaikissa olosuhteissa.”

Corrien reaktio on ymmärrettävä: ”Mistä ihmeestä tässä kauhun paikassa voi olla kiitollinen?”. ”Siitä, että olemme yhdessä emmekä erossa”, Betsie vastaa. ”Voi kyllä, kiitos, Jeesus”, Corrie sanoo. ”Siitä, että pystyimme salakuljettamaan Raamatun sisään. Ja koska asumme niin lähellä toisia, monet naiset kuulevat meidän lukevan sitä.” Betsie katsoo Corriea odottavasti ja rohkaisee häntä liittymään mukaan. ”Hyvä on, hyvä on... kiitos tästä täpötäydestä, ahtaasta ja tukahduttavasta paikasta”,

Corrie sanoo. "Ja kiitos Jumalalle kirppuista", Betsie lisää. "Kirput?! Betsie, tämä on liikaa. Ei ole mitään järkeä, että Jumala haluaisi minun olevan kiitollinen kirppuista", Corrie vastaa. "Ole kiitollinen kaikissa olosuhteissa", Betsie sanoo. "Meidän ei pidä olla kiitollisia vain silloin, kun olosuhteet ovat hyvät. Kirput ovat osa sitä paikkaa, johon Jumala on meidät asettanut."

Illalla, kun keitto on tarjoiltu, Corrie ja Betsie alkavat ujoina lukea Raamattua valtavan asuntolan takaosassa. He lukevat tekstin hollanniksi, kääntävät sen saksaksi ja kuulevat sitten naisten toistavan sanat ranskaksi, venäjäksi, puolaksi ja tšekiksi. Toivon ja valon aallot kulkevat läpi tämän pimeän ja aution paikan. Vartijoita on kaikkialla, ja joka yö sisaret pelkäävät paljastuvansa. Mutta on kuin Jumala olisi levittänyt suojaverkon heidän ympärilleen. Eräänä päivänä Betsie tajuaa, mistä tuo verkko on tehty; hän ymmärtää vihdoinkin, mikä antaa heille mahdollisuuden jatkaa laitonta toimintaansa yö toisensa jälkeen. Se ovat kirput! Yksikään vartija ei astu asuntolaan kirppujen saamisen pelossa. Tämän uuden oivalluksen myötä Betsie menee siskonsa luo ja hymyilee tälle "tiesin sen alusta asti". On syytä olla kiitollinen jopa kirppuista.

Hyvinä päivinä on helppo olla kiitollinen. Mutta olla kiitollinen kaikissa sotkuissa, kaikissa takaiskuissa, kaikissa loukkaantumisissa... se on aivan eri luokkaa! Meillä ei ole kaikkea tietoa. Emme näe kokonaiskuvaa. Tässä vaiheessa meillä ei ole muuta jäljellä kuin luottamus. Luottamus siihen, että Jumala hallitsee, että hän ei tee virheitä ja että hän johtaa meitä hyvin.

Betsie Ten Boom ei selvinnyt keskitysleiriltä. Mutta hänen toivonsa innoitti Corrieta, joka jätti siunausten jäljen koko elämänsä ajaksi.

*"Jokainen kokemus, jonka Jumala antaa meille ...
on täydellinen valmistautuminen tulevaisuutta varten,
jonka vain Hän voi nähdä."*

- Corrie Ten Boom

Rakas isä,

Pyydän Sinua auttamaan minua laittamaan kiitollisuuden silmälasit päähäni;
pyydän, että istutat kiitollisuuden siemenen sydämeeni.

Haluan arvostaa hyviä asioita elämässäni ja nähdä,
että kaikki hyvä, mitä koen, tulee sinun kädestäsi.

Ja niinä päivinä, jolloin elämä on tuskallista,
haluan valita kiitollisuuden,
koska tiedän, että olet hyvä ja tarkoitat hyvää.

Uskon sydämeni Sinulle.

AMEN

POHDITTAVAKSI:

1. Milloin minun on vaikea olla kiitollinen?
2. Miksi kiitollisuutta kutsutaan "sydämen muistiksi" (Jean-Baptiste Massieun sanonta)?
3. Miksi kiitollisuus on myös sydämen asenne eikä vain spontaani reaktio?
4. Miten kiitollisuus vaikuttaa uskooni? Ja rakkauteeni Jumalaa kohtaan?
5. Onko mahdollista valita ilo, rukous ja kiitollisuus kaikissa tilanteissa? Miten niin?

"Kiittäkää Herraa! Hän on hyvä. Iäti kestää hänen armonsa." Psalmi 136:1

Kolmetoista vuotta ennen kuin John Wesley luovutti elämänsä Jeesukselle, hän kävi elämänsä kannalta mullistavan keskustelun opistonsa portieerin kanssa. Tuo lyhyt keskustelu antoi hänelle aavistuksen siitä, että kristinuskossa oli kyse enemmän kuin hän oli aiemmin ajatellut. Portieerilla oli vain yksi takki eikä hän ollut syönyt mitään koko päivänä, mutta hän oli silti syvästi kiitollinen Jumalalle. Kiinnostuneena Wesley kysyi häneltä: "Kiitätkö sinä Jumalaa, kun sinulla ei ole mitään päälle pantavaa, mitään syötävää eikä sänkyä, jossa maata? Mistä muusta sinä häntä kiität?" "Kiitän Häntä", kantaja vastasi, "siitä, että Hän on antanut minulle elämäni ja olemukseni, sydämen rakastaa Häntä ja halun palvella Häntä. "

Mistä sinä kiität Jumalaa?